

تایلو مکس ۵ رویان®

Tylo max 5®
ROOYAN

تایلوزین ۵٪
Tylosin 5%

ROOYAN
DAROU

محلول استریل تزریقی
Injectable solution

مقدار و نحوه مصرف:

گاو و گوساله: روزانه ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن حداکثر به مدت ۵ روز به صورت تزریق داخل عضلانی.

گوسفند و بز: روزانه ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن حداکثر به مدت ۵ روز به صورت تزریق داخل عضلانی.

زمان پرهیز از مصرف:

گاو: شیر: ۷۲ ساعت، گوشته: ۷ روز

گوسفند: شیر: ۴۸ ساعت، گوشته: ۳ روز

موارد احتیاط:

صرف این دارو در حیوانات حساس به تایلوزین مجاز نمی باشد. استفاده از این دارو در اسب به علت بروز اسهال های کشنده مطلقاً منوع است. تایلوزین تزریقی را فقط باید از راه تزریق عضلانی به کار ببرد. از تماس این دارو با پوست جلوگیری شود. بیش از ۱۰ میلی لیتر در یک ناحیه تزریق شود. چنانچه در طی مدت ۳ تا ۵ روز پس از مصرف دارو بهبودی حاصل نشد، می بایست در تشخیص بیماری و نوع درمان تجدید نظر نمود. درد و التهاب ناشی از تزریق در موضع و در مواردی اختلالات گوارشی خفیف مانند اسهال و بی اشتیانی گزارش شده است.

شرایط نگهداری:

در دمای زیر ۳۰ درجه سلسیوس نگهداری شود.

بسته بندی:

وبال های ۵۰ و ۱۰۰ میلی لیتری

تراكیب:

هر میلی لیتر حاوی ۵۰ میلی گرم تایلوزین می باشد.

مکانیسم اثر:

تایلوزین آنتی بیوتیکی است از گروه ماکرولیدها که از نظر ساختمانی شبیه اریتروماکسین می باشد. این آنتی بیوتیک از فعالیت قارچی بنام استرپتومایسین فرادیه Streptomyces fradiae حاصل می شود.

تایلوزین یک آنتی بیوتیک باکتریوستاتیک می باشد و مکانیسم عمل آن به خوبی شناخته نشده است اما تا حدودی شبیه اریتروماکسین است. به طوری که این آنتی بیوتیک به واحد S ۵ ریبوزوم متصل شده و مانع سنتر پروتئین باکتری می شود. تایلوزین پس از تزریق به سرعت جذب می شود. انتشار این دارو در بدن به خوبی انجام نمی شود. تایلوزین به مایع مغزی-تخاعی (CSF) نفوذ نمی کند. ۸ ساعت بعد از تزریق غلظت تایلوزین موجود در شیر تقریباً ۴ برابر غلظت آن در خون می باشد. میزان تایلوزین موجود در بافت ریه نیز چندین برابر مقدار موجود در سرم می باشد. دفع تایلوزین از طریق صفرا و ادرار انجام می شود.

موارد مصرف:

تایلوزین برای درمان عفونت های ناشی از باکتری های گرم مثبت مانند استافیلوکوک ها، استریتوکوک ها، کورینیه باکتریوم ها و برخی از میکروب های گرم منفی (به جز کلی فرم ها)، اسپیروکوک ها، کلامیدیاها و به خصوص مایکوپلاسمها مورد استفاده قرار می گیرد. به طور کلی این دارو جهت بیماری های زیر کاربرد درمانی دارد.

گاو و گوساله: ذات الایه، پنوموآنتیت، دیفتری گوساله، پلوروپیونومونی و اگیر، آرتربیت، گندیدگی سمه، عفونت رحم و ورم پستان ناشی از باکتری های گرم مثبت و گرم منفی.

گوسفند: آگالاکسی مسری و حاد ناشی از مایکوپلاسم اگالاکتیه، ذات الایه و ورم پستان

بز: پلوروپیونومونی و اگیر بزان ناشی از مایکوپلاسم میکوپلیدس و اریته کاپری.